

Amendement Lid Meiland (HELDER) Schrappen “overtuigende motivatie” bij afwijzing ZIN

De gemeenteraad van Noordwijk;

In vergadering bijeen op donderdag 4 juni 2026;

Wijzig de Verordening Jeugdhulp Noordwijk 2026 als volgt:

Oorspronkelijke tekst:

- artikel 17 lid 2 sub a: “Een gemotiveerde toelichting waaruit blijkt waarom het aanbod in natura niet passend is;”

Wordt gewijzigd in:

- artikel 17 lid 2 sub a: “De aanvrager maakt kenbaar waarom hij, na oriëntatie op het beschikbare aanbod in natura, kiest voor een persoonsgebonden budget.”

Toelichting

De huidige formulering legt een disproportionele motiveringslast bij ouders en jeugdigen, terwijl de Jeugdwet enkel vereist dat de keuze voor PGB wordt toegelicht en niet overtuigend wordt aangetoond waarom zorg in natura ongeschikt zou zijn. Daarom is het verlagen van de drempel voor toegang tot een PGB zowel wenselijk en juridisch passend. We brengen de verordening hiermee in lijn met de Jeugdwet en jurisprudentie.

Met de huidige bepaling wordt van inwoners verlangd dat zij gemotiveerd aantonen waarom het aanbod in natura niet passend is. Daarmee ontstaat het risico dat de bewijslast feitelijk bij de inwoner wordt gelegd, terwijl het uitgangspunt van de Jeugdwet juist is dat een PGB een gelijkwaardig alternatief vormt voor zorg in natura. De keuze voor een PGB is daarmee geen uitzondering die uitgebreid moet worden gerechtvaardigd, maar een wettelijke mogelijkheid waarvoor inwoners hun voorkeur kenbaar mogen maken.

Uit de parlementaire geschiedenis van het PGB volgt dat van inwoners mag worden verwacht dat zij zich oriënteren op het beschikbare aanbod in natura en kunnen uitleggen

waarom zij kiezen voor een persoonsgebonden budget. De wet verlangt echter niet dat zij het college moeten overtuigen van de ongeschiktheid van zorg in natura of dat zij een uitgebreide inhoudelijke onderbouwing moeten leveren.

Ook in de rechtspraak is meermaals gewezen op het risico dat gemeenten aanvullende voorwaarden stellen die verder gaan dan de wettelijke vereisten. Daarbij is geoordeeld dat een gemeente geen zwaardere motiveringseisen mag stellen dan de wetgever heeft beoogd. Onder meer in ECLI:NL:RBOVE:2017:3709 en ECLI:NL:RBNHO:2022:12454 is aandacht besteed aan de begrenzing van dergelijke aanvullende motiveringseisen.

De huidige formulering kan er bovendien toe leiden dat vooral mondige, juridisch onderlegde of administratief vaardige inwoners succesvol een PGB aanvragen, terwijl andere gezinnen afhaken of worden afgewezen omdat zij hun voorkeur onvoldoende schriftelijk weten te onderbouwen. Dat staat op gespannen voet met het uitgangspunt van gelijke toegang tot ondersteuning.

Voor gezinnen met een complexe ondersteuningsvraag is een PGB vaak juist noodzakelijk om passende hulp te organiseren die aansluit bij de specifieke situatie van het kind, het gezin, school of een vertrouwde hulpverlener. Het is daarom van belang dat de toegang tot het PGB niet onnodig wordt bemoeilijkt door aanvullende administratieve of inhoudelijke eisen die verder gaan dan de wet verlangt.

Met dit amendement wordt:

- de verordening beter in lijn gebracht met artikel 8.1.1 van de Jeugdwet
- aangesloten bij de bestaande jurisprudentie
- de keuzevrijheid van inwoners beter gewaarborgd
- de administratieve belasting voor gezinnen verminderd
- en de toegankelijkheid van het PGB als volwaardig alternatief voor zorg in natura versterkt.

Hiermee wordt de balans tussen rechtmatigheid en toegankelijkheid verbeterd en wordt voorkomen dat de toegang tot een PGB afhankelijk wordt van de mate waarin inwoners in staat zijn een uitgebreide inhoudelijke motivering op papier te zetten.

Charlotte Meiland
HELDER Noordwijk